

AUSIÀS MARCH

POESIES

VOLUM V

EDITORIAL BARCINO

BARCELONA

1990

Í N D E X

	<u>Pàgs.</u>
CXI. Axí com cell qui's parteix de sa terra . .	5
CXII. [Cant moral.] Cobrir no pusch la dolor qui-m turmenta	8
CXIII. La vida es breu e l'art se mostra longa . .	33
CXIV. Retinga'm Déu en mon trist pensament . .	47
CXV. Puix me penit, senyal és cert que baste . .	53
CXVI. Cert és de mi que no me'n cal fer compte.	60
CXVII. Lo cinquèu peu del moltó ab gran cura . .	70
CXVIII. No cal dubtar que sens ulls pot hom veure.	84
CXIX. Maleyt lo jorn que-m fon donada vida . .	90
CXX. Si-n algun temps me clamí sens rahó . .	98
CXXI. Molt me par bo que pens de l'altre món .	107
CXXIIa. [Al rei Alfons el Magnànim.] Tots los de- lits del cors he ja perduts	114
CXXIIb. Mon bon senyor, puix que parlar en prosa.	117
CXXIII. Mentre d'Amor sentí sa passió	123

CXXIV.	Demanda feta per mossèn Ausiàs March a Joan Moreno: Ab molta raó me des-enamore	128
CXXV.	Demanda feta per mossèn March a la senyora Na Tecla, neboda del Pare Sant: Entre-ls ulls y les orelles	132
CXXVI.	Resposta de Ausiàs March [a una demanda feta per mossèn Fenollar]: Quant més amau, tant més amor tenui	134
CXXVII.	[Lai.] A Déu siau, vós, mon delit	137
CXXVIII.	A mi acorda un dictat	155
APÈNDIX		
I.	Lletres de desafiament	187
II.	La llengua	189
III.	Mètrica i versificació	200
GLOSSARI		207
ADDICIONS I ESMENES		229